

lægge det. Baggrunden herfor er helt entydigt de lovændringer, der skete i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen, og derfor er det uforståeligt, at Socialdemokratiet ikke kan se, at tiden nu er inde til at ændre reglerne.

Så siger man, at vi kan vende tilbage til problemet til efteråret. Det kan vi selvfølgelig godt gøre, men jeg har også en fornemmelse af, at Socialdemokraterne ikke ønsker, at et forslag, vi andre har fremsat, skal blive vedtaget. Det er ikke første gang, vi oplever det, men hvis de kommer på bedre tanker til efteråret, vil vi ikke undlade at rose dem til den tid, skal hr. Ole Vagn Christensen vide. Det storsind er vi i besiddelse af.

Med hensyn til ændringsforslaget fra Enhedslisten har vi også prøvet at spørge Socialdemokratiet, om ikke det var en idé at lave en lille løsning, en meget lille løsning. Men heller ikke dette var muligt, og det betyder selvfølgelig, at vi vil stemme imod Enhedslistens ændringsforslag, for vi er jo ikke tilhængere af at forringe vores eget, udmærkede forslag. Hvis det kunne have ladet sig gøre at få ændringsforslaget vedtaget, var situationen en anden, men hr. Ole Vagn Christensen og regeringspartierne har meddelt, at det vil man ikke være med til.

Vi beklager meget, at den ændring, vi nu har foreslået, ikke kan komme igennem. Men nu må vi jo se, om det, regeringspartierne har skrevet i betænkningen, kun er luft, ligesom da de udtalte sig i december. Er det tilfældet, skal vi nok minde hr. Ole Vagn Christensen om det, men er det det modsatte, skal vi nok rose hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste, hr. Aage Frandsen sagde, er jeg helt enig i, for sådan er de politiske vilkår.

Men hensyn til det andet, der blev sagt af fru Jette Gottlieb og fru Annette Just: Der er ingenting, der forhindrer, at vi får tid til at få tingene undersøgt eller ødelægger ministrenes muligheder for at få deres tanker nedfældet, så der kan foreligge et forslag. Jeg må også gå ud fra som ganske givet, at når det fra ministrenes side tilkendegives, at de ønsker at arbejde med for at finde løsninger, som fremmer aktiviteten i stedet for passiviteten, skyldes det, at den vilje, der er nødvendig for at nå målet, også er til stede.

Jeg vil gerne understrege, at der er ingenting, der taler for, at man ikke kan gå i gang med uddannelserne. Der er ingen forskel mellem det forslag, fru Jette Gottlieb har stillet, og bemærk-

ningerne i betænkningerne: Man kan gå i gang både før og efter den 1. januar, hvor jeg har forstået, at det første semester udløber, så der er god tid til, at vi virkelig kan finde den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er jo smukt at høre Socialdemokratiets repræsentant stå her og sige: Der kan måske godt være et problem, men ministeren skal have en fair chance for at samle tankerne hen over sommeren, og så kan vi måske engang i løbet af efteråret se og overveje osv.

Men det er altså ikke den slags input, man skal give til folk, der står midt i en uddannelse eller overvejer, om de skal starte på en uddannelse, samtidig med at de har et job. Det er simpelt hen at skabe usikkerhed hos den del af befolkningen, der gerne vil træne sig op og få en bedre uddannelse. Jeg troede i øvrigt, at Socialdemokratiet mente, det var en god idé, at vi alle sammen skulle tage en uddannelse i vores fritid, men nu står Socialdemokratiet altså og siger: Vi må bruge længere tid til det, for vi har jo ikke kunnet overskue alle konsekvenserne i løbet af det sidste halve eller trekvarte år, hvor vi har behandlet lovforslaget.

Hvad er det dog for noget? Helt ærligt: Jeg synes, det er lidt af en skamplet på dansk folkestyre, at ministeren ikke har kunnet gennemtænke problemerne i tiden fra førstebehandling og til nu. Det er sagt hele vejen igennem, og det er ærligt talt forkasteligt.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er altid en tid til at blive klogere – også for regeringen, og den skal nok få kredit. Men i den tid, der går, mister nogle mennesker altså nogle vilkår, og den situation er opstået hver eneste dag, siden lovforslag nr. L 14 blev vedtaget. På grund af den nugældende lov er der hver eneste dag folk, der kommer i en situation, som ikke er gavnlige for deres aktivitet, for deres ønske om at tage en uddannelse og for deres vilje til at gennemføre den. Det er det, der er problemet, og det viser sig i praksis ved, at folk rent faktisk ikke melder sig til en uddannelse, fordi de er bekymret for deres situation.

Det koster noget hver eneste dag, vi venter, og derfor er det også af betydning, om vi vedtager noget i dag og ikke venter et halvt år. Det er også lidt tvivlsomt med vores tillid til, at man